

DOMSTOLENS DOM

af 22. februar 1990

i sag C-12/89, Antonio Gatto mod Bundesanstalt für Arbeit (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundessozialgericht) ⁽¹⁾

(Socialpolitik — ret til familieydelse i tilfælde af krav i henhold til national ret i beskæftigelseslandet om opfyldelse på dennes område af de fastsatte betingelser)

(90/C 85/06)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag C-12/89 angående en anmodning, som Bundessozialgericht i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Antonio Gatto, Radolfzell, Forbundsrepublikken Tyskland, mod Bundesanstalt für Arbeit, Nürnberg, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 74, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet ⁽²⁾, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EØF) nr. 2001/83 ⁽³⁾, har Domstolen, sammensat af præsidenten O. Due, afdelingsformændene F. A. Schockweiler og M. Zuleeg, dommerne T. Koopmans, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida og G. C. Rodriguez Iglesias, generaladvokat F. G. Jacobs og assisterende justitssekretær J. A. Pompe som justitssekretær, den 22. februar 1990 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 74 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, skal fortolkes således, at indeholder lovgivningen i en medlemsstat bestemmelser om, at visse former for børnetilskud kun kan ydes, såfremt det pågældende medlem af en arbejdstagers familie som arbejdsløs står til rådighed for arbejdsformidlingen inden for lovgivningens geografiske anvendelsesområde, skal denne betingelse anses for opfyldt, såfremt familiemedlemmet som arbejdsløs står til rådighed for arbejdsformidlingen i den medlemsstat, hvor vedkommende er bosat.

⁽¹⁾ EFT nr. C 43 af 22. 2. 1989.

⁽²⁾ EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971, s. 2.

⁽³⁾ EFT nr. L 230 af 20. 8. 1983, s. 6.

DOMSTOLENS DOM

af 7. marts 1990

i sag C-320/81, Acerbis m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — tilpasning af justeringskoefficienten)

(90/C 85/07)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag C-320/81, S. Acerbis m.fl., tjenestemænd ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved advokaterne C. Ribolzi og G. Marchesini med møderet for Den Italienske Republiks Cour de Cassation, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Victor Biel, 18A, rue des Glacis, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: S. Fabro), hvori der er nedlagt påstand dels om annullation af den lønfterbetaling, der foretages efter tilpasningen af justeringskoefficienten med virkning fra den 1. juli 1980, idet den herved anvendte justeringskoefficient var utilstrækkelig, dels om, at fællesskabsinstitutionerne tilpligtes at foretage den nævnte efterbetaling med anvendelse af den korrekte justeringskoefficient, har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden C. N. Kakouris, dommerne T. Koopmans og M. Diez de Velasco, generaladvokat J. Mischo og ekspeditionssekretær H. A. Rühl som justitssekretær, den 7. marts 1990 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Sagsøgte frifindes.
2. Hver part betaler sine omkostninger.

⁽¹⁾ EFT nr. C 26 af 3. 2. 1982.

DOMSTOLENS KENDELSE

af 26. januar 1990

i sag C-286/88, Angelo Falciola SpA mod Pavia Kommune (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia) ⁽¹⁾

(Nationale bestemmelser forenelighed med fællesskabsretten)

(90/C 85/08)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag C-286/88 angående en anmodning, som Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Angelo Falciola

⁽¹⁾ EFT nr. C 285 af 9. 11. 1988.

SpA mod Pavia Kommune at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EØF-Traktatens artikler 5, 177 og 189, stk. 3, har Domstolen, sammensat af præsidenten O. Due, afdelingsformændene Sir Gordon Slynn, C. N. Kakouris, F. A. Schockweiler og M. Zuleeg, dommerne T. Koopmans, G. F. Mancini, R. Joliet, T. F. O'Higgins, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse og M. Díez de Velasco, generaladvokat F. G. Jacobs og justitssekretær J.-G. Giraud, den 26. januar 1990 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

Domstolen har ikke kompetence til at besvare de spørgsmål, der er forelagt af Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia.

KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT

den 23. februar 1990

i sag C-385/89 R, Den Helleniske Republik mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (*)

(EUGFL, Garantisektionen — afslutning af regnskaber)

(90/C 85/09)

(Processprog: græsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i samling af Domstolens Afgørelser)

I sag C-385/89 R, Den Helleniske Republik (befuldmægtigede: C. Stavropoulos, I. Laios, M. Tsotsanis og I. Magoulas) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: D. Booss, T. Christoforou og M. Patakia) angående en begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning 89/627/EØF af 15. november 1989 om afslutning af de af medlemsstaterne forelagte regnskaber over de udgifter for regnskabsåret 1987, der er finansieret gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen (?), har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol den 23. februar 1990 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1. Det er uforment af træffe afgørelse i sagen.
2. Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

(*) Se sag C-385/89 på side ...

(?) EFT nr. L 359 af 8. 12. 1989, s. 23.

Sag anlagt den 29. december 1989 af Den Helleniske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-385/89)

(90/C 85/10)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 29. december 1989 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Den Helleniske Republik ved Constantinos Stavropoulos, juridisk medarbejder i Udenrigsministeriets Afdeling for EF-anliggender, Ilias Laios, juridisk medarbejder i Økonomiministeriet, og Meletis Tsotsanis, fuldmægtig i Landbrugsministeriet, bistået af Ioannis Magoulas, fuldmægtig i Landbrugsministeriet, og med valgt adresse i Luxembourg på Den Græske Ambassade, Val Ste-Croix 177.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Kommissionens beslutning 89/627/EØF af 15. november 1989 om afslutning af de af medlemsstaterne forelagte regnskaber over de udgifter for regnskabsåret 1987, der er finansieret gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen (?), annulleres i det i stævningen angivne omfang.
2. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Til støtte for søgsmålet har Den Helleniske Republik fremført følgende anbringender:

1. Tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, subsidiært tilsidesættelse af traktatbestemmelser eller, generelt, af grundlæggende fællesskabsretlige bestemmelser, som følge af de forbehold, Kommissionen har taget i betragtningerne til den omtvistede beslutning.
2. Manglende, subsidiært utilstrækkelig begrundelse, tilsidesættelse af traktatbestemmelser eller grundlæggende fællesskabsretlige bestemmelser og principper, mere subsidiært faktisk vildfarelse.
3. Tilsidesættelse af Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 (?) og fejlagtig fortolkning af forordningens bestemmelser.
4. Faktisk vildfarelse.
5. Kommissionen har overskredet grænserne for sit skøn.
6. Tilsidesættelse af de almindelige principper om forbud mod ubegrundet berigelse og af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

Den Helleniske Republik har ligeledes fremført en række konkrete anbringender, som vedrører særlige punkter i den omtvistede beslutning.

(?) EFT nr. L 359 af 8. 12. 1989, s. 23.

(?) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.